

העורך הראשי: אורי אבנרי

ראש המערכת: שלום כחן

עורכת-משנה: רוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב: סילבי קשת

הכתב הראשי: שרגא הרניל

חברי המערכת:

ישראל ביבר, נציה נבי, איתן נבירול, לילי נילוי, דויד הורוביץ, רותי רוד, רנוי וזהר, אברהם הרמון, אוסקר אבנרי, משה לשם, אביבה סגן, עמוס קינן, שלמה קרו, אלי תבור.

הציר הראשי: עורך דפוס: מנהל מעבדה: שמואל כתר, אריה אריאל, נתן רוז

ר"ח גליקסון & תל'אביב. טען הסברקים: עטולספרט" ת. ד. 136, 1970 26786. חמוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס ישראל בע"מ, ת"א טל. 23204.

הזי המערכת אחראית עבור מוכן הסודעות. סלבר עבור מודעות המתפרסמות תחת הכר" תרת "דו"ח לצרכי", "דו"ח לבורח", "דו"ח לנוסע" וכ"ו המוכנות על-ידי חברי המערכת ונבדטות על-ידי. הסודר, "דו"ח לבורח" כולל סודיות פטעס מפלנות וארנונים פיננסיים אשר אין המערכת אחראית לתוכנו ול רעות המוכנות כחן ורשינו משפשות ב" שום צורה שחייא את רעות המערכת

העתון הנקרא ביותר במדינה

21.6 '21

בלבנו לא נשארה סיגנה.

שמחתי לקרוא בכתבתו של עמוס קינן כי גליון זה כי גם בארצות אחרות חוזרים ונש" נים הנסיונות לקנות את הביקורת האמנותית בעתונות תמורת הענקות כספיות שונות. כי דחקא החודש שוב נתקלתי בחופעה זו כי בארץ, בצורה שוררה אצלנו רוננו ניכר. הרקדנית מרתה גראהאם אינה זקוקה ל שום פרסומת. כך הייתי סבור. אולם כל כך היתה סבורה הנהלת הבימה המארתת את ה" רקדנית. היא פירסמה מודעות בעתונים רבים,

הצטערתי על מותו של עזריאל קרליבך. בשנים האחרונות היו יחסי האהבה בינינו ק" לושים מאד, אולם סברנו תמיד שאם חייב אדם ללחום, מוטב לו ללחום ביריב בעל שר" עוריקומה.

אין ספק שקרליבך היה העתונאי המקצועי הטוב ביותר בארץ, משכמו ומעלה מעל לכל חבריו במקצוע. בזה היה כוחו, בזה גם היה תה הולשתו. כי ברגע שאדם מתייחס אל ה" העתונאות כאל מקצוע, ברגע שהוא רואה כי מאמר יצירה בפני עצמה, תחת לראות בה רק מכשיר לביטויי אמת עמוקה יותר. הריהו נופל בנקבן קרבן לפיתויים רבים.

עתונאי מקצועי גאוני הוא זה המרגיש כי תנועה הקלה ביותר של דעתיהקהל, מגיב עליה מיד. מבחינה זו היה קרליבך גאון. ר" אילו אנו במערכת זו, שאיננו רואים עצמנו כעתונאים מקצועיים, אלא כנאשים הממלאים תפקיד מסויים בשטח העתונות, מצאנו את עצמנו לעתים קרובות בצד השני של המית" רס — מול דעתיהקהל, וגם מול קרליבך. לא פעם נהנינו בשעה שהחלפנו עמו יריות, ידענו, אנו יורים בצלף אומן.

לא פעם שאלתי את עצמי מה קרליבך של השנאה הלהוטת שרחש לנו קרליבך מזה ש" לוש שנים. מכיון שהיא לא היתה תגובה על שום דבר שכתבנו או עשינו, ניסיתי לחפש את השרשים במעמקים. לפני שמונה שנים חולל קרליבך מהפכה בעתונות העברית. אמנם לא היה ממציאו ה" ראשון של הסיגנון החדש, אולם תחת ידיו הפך סגנון זה לששיטה, שחיסלה כמיהה סור" יימת את השיעמום הנורא שנדף עד אז מן העתונות היומית.

כשהגיע לשיאו, שוב לא הסתפק במעמדו כעתונאי כתיב קהל הקוראים, אלא שאף ל" היות אישיות ציבורית, מדינאי, הוגה-דעות. שאיפה זו גרמה לכך שדרך במקום מבחינה עתונאית.

בניתיים קמת מערכת העולם הזה, חוללה מהפכה עתונאית נוספת. החדירה לארץ את השיטות המודרניות של העתונות הפרשנית האנגלו-סאכסית. כלל ידוע הוא כי נושאי כל מהפכה הופכים לאויביה הנמרצים ביו" תר של המהפכה הבאה. לפני כשלוש שנים התעניין קרליבך באפי שרות להשקיע כספים בהעולם הזה. נפגשנו כמה פעמים במסעדת המלון פארא. הכרנו אז את קרליבך מהצד האהוד ביותר שלו: כגבר אדיב, משכיל, שופע ידידות. הוא הבי טיח לנו כי קו העתון נראה לו, וכי לא יעלה על דעתו, גם כבעל מניות, לדרוש שום שר" נויים במבנה המערכת.

סברנו אז כי מיוזג של שני עתונים עצי מאיים אינו רצוי, גם ידענו כי ישנו פער מ" סויים בין תפיסות-העתונאיות. לכן דחתי נו את ההצעה באיכות, ונפרדנו כידידים. איני יודע מה שינה אחר כך את דעתו של קרליבך על העולם הזה, עד כי הפכו למתי נגד קיצוני.

קרנית למדינת ישראל ותילחם למען יצירת אווירה חופשית בארצנו, למען אישרו וחזרתו של האדם בערד עליון כחיי החברה.

ד"ר אלכסנדר זק, תל'אביב הפתרון היחיד שלנו כיום הוא הקמת מנהיגות צעירה כמפקדי הצבא, והכרות דיקטטורה לשם מטרה אחת ויחידה: פיתוח ענק של הארץ. יתוכלו כל המלחמות של המפלגות ואז יתלכר הנוער מאחרי נציגיו ויחיה להם כחומה בצורה. אילו היתה הדיקטטורה של מפלגה או מעמד מסויים הייתי נלחם בה. אך אם תקום דיקטטורה צבאית, שמסקריה יהיו במילא מכל שכבות העם, כשינתח עם אורחים מוכשרים יבקר אותה רוב העם.

גיורא צוראל, תל'אביב לפני כחודשיים, כשהחלו לזרום כספים והפצי ערד לקרן-המנו, החילוחם אתם להשמיץ אנשים — שבחלקם אינם נכבים בפרהסייה — בדשימה השחורה שלכם אולם מדוע לא הוקעתם את כל המפלגות. החל בימין ונכור בשמאל, שידעו לזכו מיליוני לירות כדי לפתוח את אלה שאינם יודעים קרוא וכתוב להצביע בעדם, והביאו שושנות רבאניות לכל פינה נידחת, שכלל ימות השנה אין רוצים להסתכל בה?

י. פיר, ירושלים...מאשת נפשם של מרבית העוסקים בטיפוח ההיסטוריה המלחמתית היא כיבוש אמריקאי, בריטי או סובייטי. אולם מה יהיה אם יתורו התורכים דחקא?

יוסף ליון, קרית-תיים שוק, ירד, קרסיליים...הכיתום את העירום האיטלקי (העולם הזה 1955) שוק על ירך...

הלל שמעוני, חיפה היינו הכורה של המישה איש כשהתבוננו באוכי לוח האורז המר. על תמונה של כרמלה נולדברג אמרו רובם שזו המאננו ולא אחרת. כשעטנתי שסילבאנה רופה בתמונה זו וכרמלה נולדברג, צחקו ממני כולם. ואמרו לי, "כרמלה לא מניעה לקרסיליים שלה".

יהודה קטינא, תל'אביב הכל טוב ויפה, אבל אינני מכינה מדוע צריך בכיים תמונה כזאת משך שלוש שעות רצופות. רחל כץ, פתח-תקווה שלבי-היצילום, עד להשגת התמונה המבו" קשת — ראי סידרת התצלומים.

האורז המר בכפר אזור: שלבי הצמיחה

ריצה קלה, רוציני

פירסמתם את ריצתה של יוכבד סופרובר (העולם הזה 1955) בראש מחלקת חיי"ר, והקוראים הציעוה כמעמדת לצברית 56 כיוון, "שלמעשה כה נועו מסוגלת רק טיפוס צברי מובהק". ישנה נערה העושה ריצה זו ה ל ו ד ו ה ז ו ר בראש מחלקת חיי"ר כל שני וחמישי, אם כי לא בכניו סוג א', אלא בכניו עבודה — זו המר"סית בלהה, שכל החובות והסביבה מכירים אותה היטב. אצלה זה דבר רגיל ובכל לא נועז. חיללי גרוד חיי"ר, צה"ל תתיצב נא גם היא, איפוא, בריצה קלה, במערבת.

צבע וצביעות

השמאלים הולך ומתפשט אצלכם במערכת... זרקתם עצם לכל נושאות השרון הארום והלבן על רקע החולצה הכחולה. שלרעתי אינו שונות מאתן שחקניות הוליבור. ההרבל ביניהן הוא קטן: האחת היא בית-איפור נודד שכל נוספה צבעו, ואילו השניה, מחונכת על ברכי הצביעות.

אין שזום לשזום

בתצפית (העולם הזה 1956) ניבאתם כי הסופר שלום אש עלול שלא למצוא את מנוחתו בחוליותו כבתיים: אני רואה חובה לעצמי להודות בהחלט עם נבואתכם זו, אלא שרוצה אני להסתיין מחלקק השני של תצפיתכם, האומרת כי "אני מנוחה" זו עלולה לזכו מאיבתם של הרעיים. למען האמת, עלול מר אש לזכות כאי מנוחה לאו דווקא מחוננים רעים, חטאיו של אש לעם ישראל חודרים ממסגרת הרת, ונראה לי שבתיים הרתית והלאומית נכ יחד תדע להוקיעו על פני עותיו כעמו ובצור מאצבתו.

אפרים זמברג, חרי המועצה המקומית, בת"ם

המרד על ה"בן" לאלה שטענו, "לא" במשאל על בעיית השכר לאקדמאים (העולם הזה 1956): שטות לומר שמישהו למד מפני שהוריו היה הרבה כסף. ידוע כי אחוז הסטודנטים שאינם בני בעלי הון הוא בסביבות 90 אחוז. מה כדור בני המשקים המשתלמים באוניברסיטה? כל רופא יוכל לאשר שעבודת רוח דורשה מאמץ ואנרגיה גדולים מאשר עבודת כפיים. כל אותם העובדים האינטלקטואלים העובדים, כל כך קל ומעט, מקדושים שעות יקרות מאד לקריאה כלתי-יפסקת למען לא יאזרו את הקשר עם התי קרנות המרד העולמי.

יעקב, תל'אביב הפולחן של אליל הפער מזכיר את פולחן בעלי פער בתנ"ך, האל אשר לפי המסורת היהודית עבדוהו על-ידי פעולת המעיים.

דוב ירדן, ראשון-לציון "וייצמד ישראל לבעל פעור... ויאמר ה' אל משה: קח את כל ראשי העם והוקע אותם..."

האמת על "נעורת" ברצוני לזרוק אור של אמת על עניו קיפוח חברת נעורת (העולם הזה 1954) — וזאת בתור נכה מלחמת-השיחור שהיה חבר בחברה זו. עם יסודה, כללה נעורת שבעה נכים, אולם מנהלי החברה דאנו לכך, שכיום יש בה רק שניים, והם המנהלים עצמם... כמשך התקופה אנונסט 1953 — נובמבר 1955 קנתה החברה עורפים כסך של כ-77 אלף לירות, וזאת עם הקלות מצד משרד הבטחון. עובדה זו אינה מוכיחה על קיפוח מצד משרד הבטחון.

יעקב ונינו, יפו

קובעת כוס הבעד בחברה שלום ברזילי, ובחרוהה לאלוק מנ (העולם הזה 1955), החרדים למעמד הבעל הישראלי המסכן: היה היה פעם בעל שנצד רעייתו מכל מעל כשצמחה לו סרן, בעודתו של סרן התניים האומלל לצה"ל.

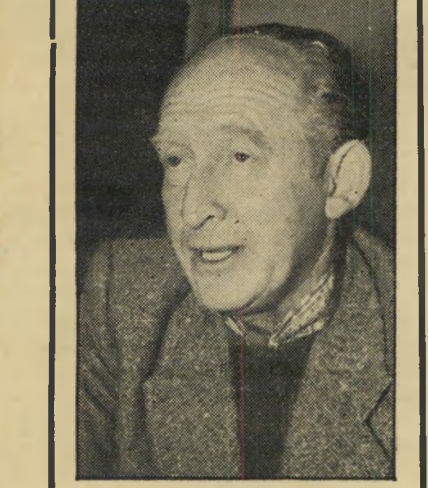
נתן בכרך, צה"ל אנו מניחים שהקורא בכרך הוא רווק.

האב, הבן ורוח הספר בעקבות רשימתכם על המהדורה העברית של צירצילי (העולם הזה 1954), הרשו לנו להעיר כי הוצאת עם עובד בע"מ מעולם לא רכשה את הזכויות על זכרונות המלחמה של צירצילי, שהי כורס מתאים, אנו, רק ב-1953, ומשום כך גם לא יכלה היא למסרם לתרגום לפני שבע שנים. הזכויות להוצאת העברית של יצירה זו נרכשו על ידי הוצאת עם הספר בע"מ והיא שמסרה את הספר לתרגום.

תרגום הספר נמסר על ידי הוצאת עם הספר לאהרון אמיר ב-1956, והוא יושלם רק השנה. אשר לטיבו של התרגום, אין אנו סבורים כי המתרגם זקוק להמלצות.

דב ליפיק, הוצאת עם הספר בע"מ, תל'אביב אנו מצטרפים לדעת הקורא ליפיק על בנו, המתרגם, אולם סבורים, בכל זאת, כי התר" גם איננו מתאים לרוח הספר, שיצא במקורו לפני שבע שנים. רק הכרך האחרון הסתיים לפני שנתיים.

365 ימי ציור? "צברית 56"

פאז קיצ'קין, שחקן הבימה: "לדעתי הטיפוס של הצברית הוא האידיאל לכל נערה צעירה בעולם. יש בה פקחות-חיים, יזמה והתמצאות בכל ה" מצבים, במיוחד במקרים של סכנה. ב" צירתה החיצונית היא מיוחדת בשובבית הנעורים שבה, המהולה בששטות טבעית ותוססת. אין זאת קלות ראש. תעודתה של הצברית להיות חברה טר" בה, אהבת עבודה, ולא דחוק עובדת אדמה, אם טובה לילדיה ובת מסירה ל" עם."